

Russell H. Conwell

DEIMANTŲ AKRAI

Joseph Murphy

JŪS GALITE BŪTI TURTINGI

Russell H. Conwell	
DEIMANTŲ AKRAI	7
Joseph Murphy	
JŪS GALITE BŪTI TURTINGI	61
Pradžios žodis	63
1. Didieji lobynai	64
2. Visi turtai yra čia pat	70
3. Sužinokite, kas esate	77
4. Jūsų partneris – Dievas	84
5. Malda ir turtas	92
6. Dešimtinės mokėjimo stebuklas	101
7. Turtingieji tampa dar turtingesni	111
8. Visas verslas yra Deivo rankose	119
9. Nuostabūs tylos turtai	125
Pabaiga	130

RUSSELL H. CONWELL

DEIMANTŲ AKRAI

*Jų kraštas pilnas sidabro ir aukso,
nėra galo jų lobiams.*

– Izaijo knyga 2,7

Prieš daug metų su anglų būriu keliavau Tigro ir Eufrato upėmis. Bagdade buvome nusisamdę gidą arabą, kuris man kai kuriais savo bruožais labai priminė mūsų kirpėjus. Jam atrodė, kad jo pareiga yra ne tik lydėti mūsų grupę kelionėje (už tai jam buvo sumokėta), bet ir linksminti mus visokiomis istorijomis – keistomis ir paslaptingomis, jau girdėtomis ir visai naujomis, apie mūsų laikus ir apie seniai prabėgusias dienas. Daugelį jų aš jau pamiršau ir dėl to labai džiaugiuosi, tačiau vieno pasakojimo iš galvos neišmesiu niekada.

Senasis vedlys vedė mano kupranugarį už apynasrio upės krantais ir pasakojo vieną istoriją po kitos. Galų gale taip išvargdavau jų klausydamas, kad žodžiai man tiesiog prasprūsdavo pro ausis, arabas tada supykdamas, bet man tai

būdavo nė motais. Tačiau vieną kartą jis, norėdamas atkreipti mano dėmesį, nusiėmė savo turkišką kepurę ir ėmė ją sukti ratais. Stebėjau viską akies krašteliais ir nusprendžiau apsimesti, kad nieko nematau – mat tiesiog bijojau, kad būsiu priverstas klausytis dar vienos istorijos. Vis dėlto galiausiai pakėliau akis į arabą, o jis iš karto ėmė berti žodžius:

– Dabar papasakosiu, ką esu skyręs tik ypatingiems savo draugams, – pradėjo jis.

Kai jis pabrėžė žodžius „ypatingiems draugams“, aš suklausiau ir dėl to nuoširdžiai džiaugiuosi iki šiol. Senasis vedlys papasakojo, kad prie Indo upės krantų kartą gyveno toks persas, vardu Ali Hafedas. Jis turėjo labai daug žemės, buvo užveisęs joje puikų sodą, augino javus, buvo turtingas ir patenkintas gyvenimu. Ir štai kartą Ali Hafedą aplankė senas budistų vienuolis, tikras išminčius, kokių galima sutikti Rytuose. Jie susėdo prie laužo ir budistas papasakojo, kaip

Žmonės sako, kad gyvenimas yra kova. Bet aš sakyčiau, kad gyvenimas yra žaidimas. Ir vienas iš to žaidimo elementų yra turtas.

– FLORENCE SHINN

buvo sukurtas šis mūsų pasaulis. Pasak jo, seniai seniai pasaulis tebuvo vienas rūkas. Visagalis, pirštu užkabinęs jį, ėmė sukti, suko vis smarkiau ir smarkiau, kol galų gale rūkas virto dideliu ugniniu kamuoliu. Tada kamuolys nusirito tolyn per visatą, o besirisdamas surinko į save visą drėgmę – ši virto lietumi ir atvėsino kamuolio paviršių. Paskui iš kamuolio išsiveržė viduje likusi ugnis – atsirado kalnai ir kalvos, slėniai ir lygumos. Pasaulis tapo gražus. Greičiausiai atvėsusi ir sustingusi masė virto granitu, lėčiau atvėsusi – variu, dar lėčiau – sidabru, dar lėčiau – auksu ir visų lėčiausiai – deimantais.

„Deimantai yra sustingę saulės šviesos lašeliai“, – pasakė vienuolis. (Dabar jau moksliskai įrodyta, kad deimantai yra iš Saulės atkeliavusios anglies sankaupos.) Budistas pridūrė, jog Ali Hafedas, radęs nykščio dydžio deimantą, įstengtų nusipirkti visą karalystę, o jei turėtų deimantų kasyklą, galėtų savo vaikus pasodinti į sostus – toks tada jis būtų galingas ir įtakingas.

Išgirdęs apie deimantus ir apie jų vertę, Ali Hafedas nuėjo į savo lovą. Jis jautėsi visiškai vargšas. Ne, jis nieko neprarado iš savo turimo turto ir vis dėlto buvo labai nepatenkintas. „Noriu deimantų kasyklos“, – tarė jis ir atsigulė. Ir negalėjo visą naktį nė bluosto sudėti.

Ankstų rytą jis puolė ieškoti vienuolio, o radęs šį miegantį, papurtė ir pažadino. (Beje, iš savo patirties galiu pasakyti, kad vienuoliai labai supyksta, jei juos kas nors anksti pažadina.) Ali Hafedas paprašė jo: „Gal pasakytum, kur man rasti deimantų?“ – „Deimantų!? Kam tau deimantai?“ – nustebęs budistas. „Aš noriu būti neapsakomai turtingas“, – atsakė Ali Hafedas. „Na, tada eik ir ieškok jų. Tai viskas, ką turėtum padaryti. Taip, eik ir ieškok jų.“ – „Bet aš nežinau, kur eiti.“ – „Rask upę, tekančią tarp aukštų kalnų per baltus smėlynus, ten ir bus deimantų.“ – „Netikiu, jog tokia upė yra.“ – „Jų yra daugybė. Rask vieną ir būsi turtingas.“ – „Eisiu ieškoti!“ – pasiryžo Ali Hafedas.

Jis pardavė savo žemes, surinko visus pinigus, paliko šeimą prižiūrėti kaimynui ir patraukė ieškoti deimantų. Pradėjo paieškas, kiek žinau, Mėnulio kalnuose, pačiame Afrikos viduryje, paskui nukeliavo į Palestiną, tada – į Europą. Apdriskęs, nelaimingas, be pinigų ir kamuojamas mirties nuojautos jis atsidūrė Ispanijoje, Barselonoje, jūros pakrantėje. Staiga iš Heraklio stulpų pusės, nuo Gibraltaro, atsirito milžiniška potvynio banga. Ir Ali Hafedą užvaldė nenugalimas troškimas su ta banga nuplaukti. Paniro jis į putojančius vandenį ir neiškilo.